

TECHNICKÁ
UNIVERZITA
V KOŠICIACH

USILUJME SA BYŤ MEDZI NAJLEPŠÍMI, ALE - NEBIČUJME SA!

V poslednom období sa takmer národným športom stáva bezhlavé kritizovanie kvality slovenských vysokých škôl. Často krát sa dáva v médiách až bezmedzný priestor ľuďom (tzv. mienkotvorným osobnostiam), ktorí (takmer) úmornú prácu na univerzitách, či už riadiacu, pedagogickú alebo vedeckú poznajú veľmi povrchno alebo len veľmi málo. Nemám nič proti kvalitnej, odbornej a kritickej diskusii, ale mnohé tieto názory sa na škodu vecí, v konečnom dôsledku redukujú na výčitku, že nemáme na Slovensku ani jednu vysokoškolskú inštitúciu v prvej päťstovke svetových univerzít. Áno, bolo by to fajn, ak by sme tam dostali niektorú z našich univerzít a o to sa vlastne usilujeme aj na našej univerzite. Ale položme si otázku. Automaticky sa týmto výsledkom zvýši kvalita našich absolventov, zníži inflácia, zvýši kvalita podnikateľského prostredia, zatriktívni Slovensko v očiach zahraničných investorov, podnikatelia mladí ľudia k zakladaniu spoločností s inovatívnymi produktmi a službami, alebo že sa znížia regionálne rozdiely? Podľa môjho názoru, problém kvality vysokých škôl na Slovensku je širší ako len neúčast' aspoň jednej univerzity v top rebríčku svetových univerzít.

Vysoká škola sa stáva kvalitnou inštitúciou jej poctivým budovaním počas obdobia 4 – 5 desaťročí, niekedy aj viac. Hovorím najmä za technické univerzity, akou je aj naša Technická univerzita v Košiciach. Vtedy sa škola začína formovať kapacitne, laboratórne, so svetovými kontaktmi, pozitívne rezonujúc v širokej verejnosti, ale najmä v odborných a vedeckých kruhoch. Iba tí, čo to skúsili na vlastnej koži vedia, čo je to vybudovať kvalitné laboratóriá s erudovaným zborom profesorov, docentov, doktorandov, ale najmä mať štúdiá chtivých poslucháčov. Mnohí ľudia na našej univerzite venovali takmer celý svoj život tomuto cieľu a preto oprávnene cítia krivdu zľahčovanými názormi o nekvalite slovenských VŠ vo všeobecnosti.

Technická univerzita v Košiciach počas svojej takmer 60-ročnej existencie vychovala viac ako 45 tisíc inžinierov pre potreby hospodárstva a to nielen Slovenskej republiky. Máme kvalitný zbor pedagógov, ktorý je aj generačne vyvážený. Neexistuje významnejšia priemyselná či iná firma, ktorá by nespolupracovala s našou univerzitou. Aj vďaka tejto spolupráci dokážeme získať dodatočné finančné prostriedky na budovanie laboratórií, prednáškových miestností, či športových alebo spoločenských objektov. Absolventi našej univerzity zastávajú významné posty hospodárskeho, spoločenského či verejného života. Zahraničné firmy oceňujú kvalitu našich absolventov. Mnohí z našich absolventov sa udomácnili na zahraničných univerzitách ako hmatateľný výsledok medzinárodnej spolupráce. Aj vďaka týmto ľuďom, ktorí, len tak mimochodom, získali vysokoškolský diplom na slovenskej vysokej škole, máme životaschopné, hrdé a prosperujúce Slovensko. Je to málo čo dávajú slovenské vysoké školy a aj naša Technická univerzita v Košiciach v prospech spoločnosti? Tým nechcem povedať, že neexistujú rezervy, či dokonca nedostatky v našej práci. Ale bagatelizovať prácu mnohých generácií len kvôli lokálnym problémom na nejakej univerzite, ktoré vždy boli a budú, pretože žijeme v reálnom svete, sa mi zdá neférové a neprofesionálne.

Vyzývam všetkých, ktorí sa zapájajú do diskusie o (ne)kvalite slovenských vysokých škôl, aby boli uvážliví vo svojich záveroch a nehodnotili prácu slovenských univerzít vypichnutím problému lokálneho charakteru, alebo lamentovaním nad tým, že nie sme v prvej päťstovke. Aprópo – prečo prvá päťstovka, prečo nie prvá stovka, alebo prvá tisícika? Veď na zemeguli je viac ako 6 mld. obyvateľov a strašne veľa vysokých škôl...

Do čítania nabudúce priateľa!

rektor TUKE
Košice, 10. jún 2010